

References

1. Zhylina, L.I. (n.d.). Antiques. Entsyklopediia suchasnoi Ukrainy. Retrieved from http://esu.com.ua/search_articles.php?id=42877 [in Ukrainian].
2. Demkiv, Kh.S. (2018). The trading operations with antiques analysis. Extended abstract of candidate's thesis. Kyiv: VNZ «Kyiv. nats. ekon. un-t im. Vadyma Hetmana» [in Ukrainian].
3. Demkiv, Kh.S. (2014). Collectibles classification of the Ukraine Internet auctions. Rehionalna biznes-ekonomika ta upravlinnia, 3, 49-55 [in Ukrainian].
4. Kyiv Museum of Western and Oriental Art. (1999). Proceedings of the scientific and practical conference: Of the 150th anniversary of the birth of B.I. Hanenka occasion, philanthropist, collector, founder of the museum. Kyiv: Kyi [in Ukrainian].
5. Indutnyi, V.V., Merezhko, N.V. □ Pirkovich, K.A. (2017). Analysis of the quality and value of the antique decorative and artistic articles of bronze on the market of Ukraine. Tovaroznavchyi visnyk, 10, 71-82 [in Ukrainian].
6. Kovba, Zh.M. □ Kolesnyk, Yu.M. (2011). Antique and second-hand trade between past and future. Naukovi zapysky, 4, 124-130 [in Ukrainian].
7. Moskalov, D.V. (2012). "Antiques" in the Ukraine socio-cultural life in the second half of the 18th - the middle of the 19th century: concept, movement, legacy: monograph. Dnipropetrovsk: NHU [in Ukrainian].
8. Moskalov, D.V. (2013). "Antique movement" on the Left Bank Ukraine in the second half of the XVIII - the middle of the XIX century. Extended abstract of candidate's thesis. Dnipropetrovsk: Dnipropetr. nats. un-t im. Olesia Honchara [in Ukrainian].
9. Bilenko, H. (Comp.). (2010). The Bohdan and Varvara Khanenko museum of arts. Kyiv: Dukhovna spadshchyna Ukrainy [in Ukrainian].
10. Pirkovich, K. (2015). Identification of antique silver jewelries by microstructure. Tovary i rynky, 1, 148-153 [in Ukrainian].
11. Rules for the trade in antique objects, approved December 29 2001, № 322/795. (2002, February 15). Ofitsiynyi visnyk Ukrainy, 5 [in Ukrainian].
12. Tokareva, V.O. (2012). Law relationship of works of art, collectibles and antiques insurance: monograph. Odesa: Simeks-print [in Ukrainian].
13. Chymbar, A.Yu. (2013). Trade works of art and antiques auctions. Visnyk Dnipropetrovskoho universytetu imeni Alfreda Nobelia. Serii: Yurydychni nauky, 2, 81-84 [in Ukrainian].

Стаття надійшла до редакції 26.08.2018 р.

УДК 712.03:[502.211:582

Крупка Назар В'ячеславович
студент магістратури Національної академії
керівних кадрів культури і мистецтв
ORCID: 0000-0002-0095-5806
Сьомка Сергій Володимирович
кандидат архітектури,
доцент кафедри основ архітектури і
архітектурного проектування
Київського національного університету
будівництва і архітектури
ORCID: 0000-0002-6570-5162

ВИКОРИСТАННЯ БІОНІЧНИХ ФОРМ У ЛАНДШАФТІ МІСЬКОГО СЕРЕДОВИЩА

Мета роботи. Дослідити та вивчити теоретичні та практичні аспекти проектування середовищного та предметного дизайну на прикладі реалізованих об'єктів з використанням науково-біонічного підходу. Зрозуміти методи наукових досліджень природних аналогів та шляхи використання здобутих знань для вдосконалення дизайн-мислення архітектора та творчо-промислового процесу на етапі реалізації запроєктованого вирішення.
Методологія дослідження полягає у використанні емпіричного методу наукового дослідження: спостереження, вимірювання, порівняльного аналізу, моделювання результатів отриманих знань. Порівняння отриманих знань про об'єкти та суб'єкти дослідження на основі індуктивного аналізу конструктивних та художніх характеристик досліджуваних об'єктів дозволяють шляхом аналізу результатів застосовуваних прийомів дослідження властивостей природних прототипів їх подальшу трансформацію в архітектоніку дизайн-об'єкту. **Наукова новизна** роботи полягає в ґрунтовному теоретичному й практичному розширенні уявлень про використання біонічних методів та прийом дослідження природних аналогів для покращення процесу проектування біонічних

форм у ландшафті міського середовища. Абстрактний та індуктивний методи дослідження надають можливості поглибленого розуміння проблематики дослідження природних форм як бази художньо-проектної діяльності дизайнера та ландшафтного архітектора. **Висновки.** Ключовим завданням ландшафтного архітектора є гармонізація міського середовища, вирішення якого потребує сучасного підходу до моделювання форми й простору. Дослідження природних аналогів привертає увагу дизайнера до невичерпної різноманітності композиційної та конструктивної бази живої природи, лінії та силуети якої можуть використовуватися дизайнерами в ідейному вирішенні простору та об'ємно-просторової композиції середовища.

Ключові слова: біоніка, біонічний дизайн, ландшафтний дизайн, міське середовище, біонічне проектування, біотектонічне моделювання.

Крупка Назар Вячеславович, студент магистратури Национальной академии руководящих кадров культуры и искусств; Семка Сергей Владимирович, кандидат архитектуры, доцент кафедры основ архитектуры и архитектурного проектирования Киевского национального университета строительства и архитектуры

Использование бионических форм в ландшафте городской среды

Цель работы. Исследовать и изучить теоретические и практические аспекты проектирования экологического и предметного дизайна на примере реализованных объектов с использованием научно-бионического подхода. Понять методы научных исследований природных аналогов и пути использования полученных знаний для совершенствования дизайн-мышления архитектора и творчески-промышленного процесса на этапе реализации проектируемого решения. **Методология** исследования заключается в использование эмпирического метода научного исследования: наблюдение, измерение, сравнительного анализа, моделирования результатов полученных знаний. Сравнение полученных знаний об объектах и субъекты исследования на основе индуктивного анализа конструктивных и художественных характеристик исследуемых объектов позволяют путем анализа применяемых приемов исследования свойств природных прототипов с последующей трансформацией в архитектуру дизайн-объекта. **Научная новизна** работы заключается в основательном теоретическом и практическом расширении представлений об использовании бионических методов и прием исследования природных аналогов для улучшения процесса проектирования бионических форм в ландшафте городской среды. Абстрактный и индуктивный методы исследования дают возможности углубленного понимания проблематики исследования природных форм как базы художественно-проектной деятельности дизайнера и ландшафтного архитектора. **Выводы.** Ключевой задачей ландшафтного архитектора является гармонизация городской среды, решение которой требует современного подхода к моделированию формы и пространства. Исследование природных аналогов привлекает внимание дизайнера к неисчерпаемой разнообразия композиционного и конструктивного базы живой природы, линии и силуэты которой могут использоваться дизайнерами в идейном решении пространства и объемно-пространственной композиции среды.

Ключевые слова: бионика, бионический дизайн, ландшафтный дизайн, городская среда, бионическое проектирование, биотектоническое моделирование.

Krupka Nazar, Master's student of the National Academy of Culture and Arts Management; Somka Serhii, Candidate of architecture, Assistant Professor, Department of fundamentals of architecture and architecture design Kyiv National University of Construction and Architecture

Use of bionic forms in the landscape of urban environment

The purpose of the work is to study theoretical and practical aspects of environmental and subject design through the example of realized objects using the scientific and bionic approach and to understand the methods of scientific research of natural analogues and the ways of using the acquired knowledge to improve the architectural design and creative process at the stage of realization of the projected solution. **The methodology** of the research consists in use of the empirical method of scientific research: observation, measurement, comparative analysis, modeling the results of the knowledge gained. Comparison of the received knowledge about the objects and subjects of the study on the basis of inductive analysis of the constructive and artistic characteristics of the objects under study allows, by analyzing the methods used, to study the properties of natural prototypes, with subsequent transformation into the architectonics of the design object. **The scientific novelty** of the work consists in a thorough theoretical and practical expansion of ideas about the use of bionic methods and the adoption of the study of natural analogues to improve the process of designing bionic forms in the landscape of urban environment. Abstract and inductive research methods provide an opportunity for in-depth understanding of the problems of the study of natural forms as the basis of the artistic and design activities of the designer and landscape architect. **Conclusions.** The key task of the landscape architect is the harmonization of urban environment, the solution of which requires a modern approach to the simulation of form and space. The study of natural analogues attracts the attention of a designer to the inexhaustible variety of composite and constructive base of wildlife, the lines and silhouettes, which can be used by designers in the ideological solution of space and spatial composition of the environment.

Keywords: bionics, bionic design, landscape design, urban environment, bionic design, bio-tectonic modeling.

Актуальність теми дослідження полягає в тому, що на сьогоднішній день залишається відкритим питання формування цілісного й сучасного міського середовища, що відповідає потребам онов-

лення дизайну на теренах сучасної України та потребує термінових змін в підході до проектування, формоутворення та озеленення в цілому. Стан наявних парків, алей та бульварів перебуває на значно нижчому рівні, ніж їхні європейські аналоги. Вітчизняні проектні вирішення є застарілими й не спроможними витримати раціональної оцінки їхньої доцільності в умовах сучасних рекреаційних, культурних, естетичних, художніх вимог до їхнього наповнення.

Постановка проблеми. Пострадянський архітектурний спадок, отриманий сучасним українським поколінням, перебуває в стані композиційно-планувальної невідповідності сучасним технологічним та матеріальним потребам, що вимагає перепланування окремих площ та районів. Виконання такого завдання повинне супроводжуватись дослідженням та застосуванням новітніх дизайнерських прийомів, здатних задовольнити функціональні та естетичні вимоги архітектурного чи паркового середовища. Відсутність ґрунтовних досліджень природних аналогів та прикладів застосування виявлених закономірностей побудови та структуризації досліджуваних об'єктів живої природи вітчизняними вченими, архітекторами та дизайнерами з подальшим застосуванням виявлених результатів у процесі проектування архітектурного об'єкта чи парку, викликає необхідність проведення аналізу відповідних природних структур з метою виявлення та розширення прийомів гармонізації міського простору. Розширення прийомного дизайн-інструментарію надає архітектору новітнього композиційно-об'ємного бачення, наслідком чого буде поява нових прогресивних механізмів проектування.

Аналіз останніх досліджень. Розглядаючи публікації останніх часів на тему біоніки, стає зрозумілим, що сучасні відомі архітектори (С. Колоброва, Н. Фостер, З. Хадід, О. Генрі та інші) активно використовували й використовують тему й форми живої природи в своїй творчості: пластичні лінії, обтічні зовнішні форми в архітектурі та ландшафтному дизайні. О. І. Лазарев зазначає, що біотектоніка вивчає закономірності форм та будови живої природи та трансформує їх у сферу архітектурних конструкцій. Ці роботи підштовхують до подальшого дослідження природних форм та використання їх як ідейної бази в творчому дизайн-мисленні.

Мета проведення дослідження біонічних форм та методів трансформації природних прототипів у дизайн-об'єкт передбачає:

- 1) дослідження загальних відомостей про науку біоніку й біодизайн;
- 2) вивчення природних форм і структури як об'єктів дослідження;
- 3) визначення й характеристику утилітарності й естетики в біодизайні;
- 4) застосування принципів біонічного формотворення в урбаністичному ландшафті;
- 5) визначення потенціалу біоніки в межах міського середовища;
- 6) окреслення перспектив розвитку й застосування біонічних моделей в рамках міського середовища;
- 7) визначення умов використання трансформативних і мобільних форм у місті.

Виклад основного матеріалу. Ландшафтне середовище – сукупність природних й антропогенних компонентів, явищ і чинників, які прямо чи опосередковано впливають на умови життєдіяльності людини в межах певного виду ландшафту і його морфологічних одиниць [2, 114].

Творча діяльність архітектора складається з організації певного простору для різноманітних громадських потреб як матеріального, так і духовного змісту. В колі проблем, з якими стикається архітектор, є проблема композиції, створення гармонійного, художньо виразного витвору. Композиційна творчість надає діяльності архітектора художніх властивостей [3, 14].

У своїй творчо-професійній діяльності, одночасно з композиційними завданнями, архітектор стикається з проблемами вирішення складних конструктивних завдань, що вимагають істотно кращого архітектурного вирішення об'єкта проектування і які підштовхують до поглиблення й удосконалення раніше набутих знань в галузі конструктивних систем та архітектоніки будівельних матеріалів. З початку історії розвитку раннього будівельного ремесла й до теперішнього часу зодчими та архітекторами світу не припинявся посиленний пошук конструктивних системи, які б мали достатні несучі характеристики й були спроможними задовольнити суспільні запити в будівництві споруд достатніх масштабів.

В історії розвитку архітектурного ремесла архітектори завжди зверталися до природи як джерела натхнення. Панацеєю для вирішення композиційно-декоративних завдань єгипетських зодчих доісторичного періоду була флора, яка знайшла своє відображення в архітектурі храмів, культових та меморіальних споруд у вигляді стилізованих флористичних капітелей колон. Запозичені форми папірусу, пальм та лотоса стали основоположними біонічними елементами доісторичної архітектури Єгипетського царства. В античній архітектурі чітко прослідковується використання природних форм як аналогів у створенні орденів, пропорції колон яких ототожнюються сучасними архітекторами з

людськими пропорціями. Винайдення нервюрних каркасних систем готичних храмів часів середньовіччя завдячує спостереженню за структурою деревних рослин та перерозподілом навантаження від скупчення малих гілок до більш товстих та масивних.

Розвиток та поява нових, відмінних від попередніх, архітектурних конструкцій, які є більш досконалими з утилітарної та художньої точки зору, завдячує дослідженню вже наявних природних аналогів, конструктивні системи яких пройшли тисячолітній трансформативний шлях від спрощених структур до стійких і самодостатніх систем, здатних до самовідновлення та протистояння низці зовнішніх природно-кліматичних факторів, що в поєднанні з новими будівельними матеріалами відкрили можливості до раніше не бачених архітектурних форм.

Гармонізація простору – головне завдання ландшафтного архітектора, вирішення якого потребує сучасного підходу до моделювання форми матеріалу як елементу міського середовища. Художня виразність об'ємно-просторового середовища залежить від низки прийомів, використаних архітектором чи дизайнером в процесі проектування та будівництва.

Дослідження природних аналогів, зумовлене потребою пошуку нових дизайнерських форм та вирішення низки завдань, привертає увагу дизайнера до невичерпного розмаїття композиційної та конструктивної бази живої природи, яка змінює та адаптує, здавалося б, однакові рішення під різні, часом надскладні умови. Лінії та вигини, обриси та силуети можуть закладатися дизайнерами в ідею вирішення простору та об'єму середовища підпорядковуючись концептуальному рішенню паперової архітектури в гармонії з вихідними архітектурно-міськими умовами.

Об'єктами нашого дослідження були проект житлового кварталу XIANGYANG від китайської проектної компанії Home of penda, дослідницький павільйон Research pavilion від Інституту обчислювального проектування (ICD) та Інституту будівельних конструкцій та структурного проектування (ITKE) Штутгартського університету та інсталяція Королівського рисового поля нового партеру до головного входу "SCG Experience".

Архітектори бюро Home of penda, натхненні пластикою природного ландшафту та характером ліній, зазвичай спостережуваних на картографічних зображеннях чи геодезійних зйомках, дизайнери та архітектори проекту XIANGYANG трансформували кривину ліній в пластику бетонного покриття пішохідних зон та зон відпочинку [7], надавши середовищу динамічних характеристик. Тотожність ліній зі слідами, що залишаються на піску після пересування змії, свідчить про ймовірне використання біонічних прийомів у процесі дизайнерського мислення під час проектування на етапі концептуального вирішення архітектурного середовища. В той час гармонія простору досягається завдяки чергуванням твердого покриття з зеленими зонами, підпорядкованими загальній ідеї плавності ліній та ритму підірних вертикальних стін, які підсилюють ритмічність ліній нюансним доповненням.

Удаване нашарування бетонних перекриттів вздовж берегів водойм, підвищенні та пониженні рівнів прогулянкових зон уподібнюється до будови луски риб та змії. Художня виразність, притаманна такій будові, виявляється в накритті місця кріплення нижньої пластини краєм верхньої. Подібний принцип перекриття нижніх бетонних шарів верхніми застосований у вирішенні псевдосходових маршів, бортів водойм у місцях пониження та підвищення рельєфу. Гра ярусністю покриттів утворює візуальну напругу та повертає простір до підкріпленого підірними стінами ритму.

Підсилення пульсувального ефекту біонічних форм відбувається з допомогою динамічного відображення міського середовища водною площиною, яка у власній сутності є суб'єктом природи та нескінченних біонічних досліджень, результати яких надихають, відкривають нові прийоми та методи гармонізації предметного та архітектурного середовища.

Інститут обчислювального проектування (ICD) та Інститут будівельних конструкцій та структурного проектування (ITKE) в рамках дослідження прогресивних технологій будівництва в 2015 році подали результати досліджень у вигляді розробленого та запроєктованого павільйону Research Pavilion на базі досліджень процесу будівництва гнізда водяного павука. Два роки праці архітекторів та студентів Штутгартського університету над технологією відкрили можливості за допомогою прогресивних обчислювально-моделювальних програм побудувати павільйон заввишки 4,1 м з прольотом 7,5 м вагою всього 260 кг. Легка об'ємна композитна оболонка має унікальні візуально-архітектурні якості й конструктивно-ефективну структуру.

Концепція дизайну базується на вивченні процесів біонічно-екологічного будівництва для волокнистих конструкцій. Такі процеси мають потенціал до застосувань в архітектурі, оскільки вони не потребують складної опалубки та здатні адаптуватися до різних потреб окремих конструкцій. Біологічні процеси утворюють індивідуальні волокно-армовані структури в дуже конструктивно-ефективному й функціональному вигляді. Щодо цього особливий інтерес викликає процес будівництва оболонки водяного павука (Aquarium Agyroneda Aquatica). Таким чином було проаналізовано

процес будівництва водяних павуків, а основні поведінкові моделі та правила дизайну були проаналізовані, абстраговані та переведені в процес технологічного виготовлення [7].

Для уможливлення створення такої конструкції було імітовано технологічний процес будівництва аналогічний застосовуваному водяним павуком. Робочий робот, розміщений всередині оболонкової мембрани, підтримуваної пневматичним устаткуванням шляхом створення середовища підвищеного тиску всередині мембрани, нашаровував вуглецеві волокна вздовж зазначених напрямків, підсилюючи конструкцію до моменту застигання в самонесучу коконову конструкцію.

Інсталяція Королівського рисового поля - новий партер до головного входу "SCG Experience". Головний дизайнер бюро FUBIZ в рамках експериментального проекту створив витончену композицію, щоб надати незрівнянної естетичної форми та прикрасити вхідну групу теплим світлом, розбурхуючи цікавість громадськості [4].

В основу дизайн-рішення закладено будову стебла та колоска рису. Головним елементом дизайну в композиції є розсіяне в тілі декоративного, виконаного з полімерного матеріалу колоска світло, заломлене на краях. Для можливості монтування елемента освітлення, місце закріплення колоска виготовлене у вигляді цоколя, що є подібним закріплювальним елементом і в природному прототипі – рисі. Трансформація природної форми в об'єкт дизайну не обмежилася переходом обрисів колоса в контури інсталяції, а й підкріплена кольором та характером росту рослини в природі, що їй надало декоративності та композиційної цілісності.

Висновки. Аналізуючи проект XIANGYANG китайського проектного бюро, варто приділити особливу увагу трансформації картографічних ліній рельєфу в дизайнерський прийом пластики доріжок та поєднання його з характерними слідами, що залишаються на ґрунтовому покритті від руху змії.

Такі форми виникають як наслідок копіювання та перенесення ліній зі збереженням їх характеру та напруги. Пульсація простору підтримується динамікою поверхні води при вітряній погоді та заломленням відображення навколишнього середовища.

Таке вирішення є прогресивним і сучасним та може застосовуватись у проектуванні окремих напівзакритих мікрорайонів приватного сектору або туристично-розважальних та рекреаційних територій.

Research Pavilion побудований на базі вивчення технології будівництва гнізда водяного павука є зразком відмінного від попереднього принципу біонічного дослідження. Аналіз технологічних та поведінкових особливостей павука в процесі створення кокона та переведення їх у сферу промислових технологій надав можливість для створення особливо легкої та самонесучої конструкції павільйону.

Застосування такого методу завдячує використанню сучасних композитних матеріалів, потужної обчислювальної техніки та точних розрахунків, побудованих на відповідності результатам дослідження поведінки водяного павука.

Такий прогресивний метод будівництва відкриває можливості до новітнього будівництва архітектурних форм з легкою опалубкою.

Основним елементом дизайну в інсталяції Королівського рисового поля є розсіяне в колосі світло, заломлене на краях. Біонічне копіювання структури рослини відіграє допоміжну роль у виявленні художньої виразності композиції та є фактичною копією природного аналогу.

Таке біонічне перенесення форм є найлегшим методом біомодельовання, але найефективнішим з точки зору асоціативного сприйняття. Таке модельовання залишається актуальним у будь-який час, хоч і вважається найбільш простим у порівнянні з іншими біонічними методами.

Література

1. Лебедев Ю. С. Архитектура и бионика. Москва: Стройиздат, 1971. 120 с.
2. Мигаль С. П., Дида І. А., Казанцева Т. Є.. Біоніка в дизайні просторово-предметного середовища: навчальний посібник. Львів: Видавництво Львівської політехніки, 2014. 228 с.
3. Степанов А. В., Мальгин В. И., Иванова Г. И. Объемно-пространственная композиция. Москва: Архитектура-С, 2004. 256 с.
4. Сьомка С.В. Біоніка в дизайні середовища : навч. посіб. Київ : НАКККіМ, 2016. 244 с.
5. Яцевський Д. Методологія і організація наукових досліджень. 08.09.2011. URL: https://pidruchniki.com/1056112760990/dokumentoznavstvo/metodologiya_metodi_logika_naukovih_doslidzhen (дата звернення: 17.09.2018).
6. Araud C. Royal Rice Field Design. URL: <http://www.fubiz.net/en/2014/02/25/royal-rice-field-design/> (дата звернення: 17.08.2018).

7. PRECHT C. XIANGYANG. URL: https://www.home-of-penda.com/Home/Index/showWorkInfo?work_info_id=6d1489c2c0039c635df70964d0a4a4c6 (дата звернення: 04.09.2018).
8. RODRÍGUEZ C. New ICD/ITKE Research. URL: <https://www.metalocus.es/en/news/new-icditke-research-pavillion-2014-15> (дата звернення: 24.08.2019).

References

1. Lebedev Yu. S. (1971). Architecture and bionics. Moskva: Stroiyzdat [in Russian].
2. Myhal S. P. (2014). Bionics in the design of the spatial-object environment: a tutorial. Lviv: Vydavnytstvo Lvivskoi politekhniki [in Ukrainian].
3. Stepanov A. V. (2004). Spatial composition. Moscow: Arkhitektura-S [in Russian].
4. Somka S.V. (2016). Bionics in Environmental Design: Tutorial. Kyiv : NAKKKiM [in Ukrainian].
5. Yacevs`ky`j D. (2013). Methodology and organization of scientific research.. Internet source. Retrieved from www.pidruchniki.com.
6. Araud C. (2014). Royal Rice Field Design. Internet source. Retrieved from www.fubiz.net.
7. PRECHT C. (2012). XIANGYANG. Internet source. Retrieved from www.home-of-penda.com.
8. RODRÍGUEZ C. (2015). New ICD/ITKE Research. Internet source. Retrieved from www.metalocus.es.

Стаття надійшла до редакції 03.10.2018 р.

УДК 78.071.2

Лавриненко Анастасія Володимирівна
аспірантка Національної академії керівних кадрів
культури і мистецтв
ORCID: 0000-0002-4265-8236

ТВОРЧІСТЬ ІВО БОБУЛА: ЗАГАЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА РЕПЕРТУАРУ

Мета статті – здійснити загальну характеристику репертуарної палітри творчості Іво Васильовича Бобула. **Методологія** дослідження ґрунтується на загальнонаукових методах аналізу, класифікації з урахуванням принципів достовірності та об'єктивності. Також використані мистецтвознавчий та біографічний підходи. **Наукова новизна** полягає у першій спробі дослідження репертуару відомого українського співака Іво Васильовича Бобула. **Висновки.** Аналіз творчості Іво Бобула свідчить про насиченість репертуару, стильове та жанрове розмаїття його мистецьких здобутків. Найбільш популярними піснями, зокрема на початку творчої кар'єри, стали пісні «Якщо любиш – кохай» (Л.Дутківський - М.Ткач) у супроводі ВІА «Жива вода» та «На Україну повернись» (С. Галябарда - О. Гавриш). Більшість найвідоміших пісень Маестро створені на вірші українських поетів-піснярів. Найбільш плідною була співпраця з композитором О. Морозовим та поетами-піснярами А. Демиденком та В. Крищенком («Душі криниця», «Скажу вам, дочки сини», «Місячне коло», «Україно», «Берег любові», «Вірю», «Зачарована» та ін.). Також у репертуарі співака перлини світової класики, які він виконує різними мовами.

Ключові слова: творчість, репертуар, Іво Бобул, пісня, композитор, поет-пісняр.

Лавриненко Анастасія Володимирівна, аспірантка Національної академії керівних кадрів культури і мистецтв

Творчество Иво Бобула: общая характеристика репертуара

Цель статьи - проанализировать репертуарную палитру творчества Иво Васильевича Бобула. **Методология** исследования основана на общенаучных методах анализа, классификации с учетом принципов достоверности и объективности. Также использованы искусствоведческий и биографический подходы. **Научная новизна** заключается в первой попытке исследования репертуара известного украинского певца Иво Васильевича Бобула. **Выводы.** Анализ творчества Иво Бобула свидетельствует о насыщенности репертуара, стилевом и жанровом разнообразии его художественных достижений. Наиболее популярными песнями, в частности в начале творческой карьеры, стали песни «Если любишь - люби» (Л.Дутковский - Ткач) в сопровождении ВИА «Живая вода» и «На Украину вернись» (С. Галябарда - А. Гавриш). Большинство самых известных песен Маестро - на стихи украинских поэтов-песенников. Наиболее плодотворным было сотрудничество с композитором А. Морозовым и поэтами-песенниками А. Демиденко и В. Крищенко («Души колодец», «Скажу вам, дочери и сыновья», «Лунный круг», «Украина», «Берег любви», «Верю», «Зачарованная» и др.). Также в репертуаре певца жемчужины мировой классики, которые он исполняет на разных языках.

Ключевые слова: творчество, репертуар, Иво Бобул, песня, композитор, поэт-песенник.